

Finansministeren: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Førend jeg giver den ærede Finansminister Ordet, skal jeg gjøre den Bemærkning, at jeg for Forhandlingernes Begyndelse troer at have sagt, at der vilde blive afstemt over de enkelte Paragrapher, der af Udvalget ere blevne foreslaaede at skulle udgaae. Den ærede Minister har Ordet.

Finansministeren: Den ærede Rigsdagsmand, der nylig havde Ordet, mindede mig om en Gjæld, hvori jeg stod til ham, og som jeg maa bede undskyldt, at jeg ikke tidligere har afdraget, idet det er undgaaet min Opmærksomhed, at den ærede Rigsdagsmand lagde Vægt paa at faae et udtryffeligt Svar fra mig paa det Spørgsmaal, om der ikke kunde gjøres Noget for at lette Samfærdslen ved Grændsen mellem de forskjellige Hertugdømmer. Den ærede Rigsdagsmand har idag yderligere gjentaget dette, og sagt, at der, efter hans Mening dog kunde gjøres „Udfskilligt“ til Lettelse for denne Samfærdsel; dette „Udfskilligt“ er jo rigtignok et meget indskrænket Begreb, men noget saadant Udfskilligt er iøvrigt allerede skeet fra Finansministeriets Side, men det er Noget, som aldeles ikke har nogen Indflydelse paa Toldgrændsen mellem Slesvig og Holsteen, fordi det er uden al finansiel Betydning. Der findes allerede en fri Samfærdsel mellem Slesvig og Holsteen Sted, hvad Transporten af raue Producter angaaer, forsaavidt de passere Landet, men ikke forsaavidt de passere Søen, men netop fordi jeg har bearbejdet denne Sag og seet, hvor indskrænket Alt, der kunde gjøres, vilde blive under de nærværende Forhold, naar man ikke skulde gribe til en total Omgaaen af de nærværende Forhold, som jeg i det sidst holdte Foredrag udviklede at kunne skee i Overeensstemmelse med Loven af 22de December 1850, netop derfor er det, at jeg saa meget mere maatte føle mig forpligtet til at fremkomme med nærværende Lov, som desuden i politisk Henseende var saa nødvendig, at Sagen allerede af den Grund maatte fremmes fra Ministeriets Side og ikke behøvede den videre Spørgsmaal, som jeg iøvrigt villigt skal erkjende, at den har faaet ved min personlige Stilling til denne

Sag; thi personlig lægger jeg den største Vægt paa dette Spørgsmaal og har altid gjort det under alle vore Forfatnings Forhold og under alle forskellige Situationer. Det er ganske rigtigt, at den Gang, November-Ministeriet besandt sig paa den Bæsis, som den sidste ærede Taler antydede, da har jeg gjort opmærksom paa, at det var muligt at komme til at staae i Toldforbindelse med Holsteen, uden at det netop behøvede at betyde, at man havde fælles Toldlovgivning med Holsteen, og denne Tanke har ogsaa fundet sit Udtryk i Notabelprojectet, men, naar engang den Bæsis af Holsteens mere udsøndrede Stilling, Holsteens Henstilling som Noget, der er mindre nøie forbundet med Monarchiet end dets øvrige Dele, er opgivet, er det ganske naturligt, at min Tanke søger sin Fyldestgørelse paa en anden Maade og navnlig paa en mere fyldestgørende Maade, som jeg altid har sat øverst, og for hvilken jeg inden 1848 har arbejdet mere end maaskee de fleste Andre, den nemlig at søge at komme til en fuldstændig Toldenshed med Holsteen, og i ethvert Tilfælde, indtil vi kunne faae en fælles lovgivende Magt med Holsteen for de fælles Toldanliggender, at sørge for, at Toldforbindelsen med Holsteen dog bliver saa nøie som den var tidligere. Nu er det vel sandt, at Lovgivningsmagten ikke bliver ganske den samme, forsaavidt Loven antages paa constitutionel Maade i Danmark, og derimod ifølge Kongens absolute Herredømme i Slesvig og Holsteen kun ved raadgivende Medvirkning af Stænderne; men idet en vis endelig Stadfæstelse af enhver Lov i alle Landsdele er nødvendig, bliver det dog nogenlunde det Samme. Derimod er det et andet Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand har idag opfaaet, og som jeg virkelig er ham meget taknemmelig for at have bragt i min Erindring; thi jeg maa erkjende, at det er en stor Feil af mig, at jeg ikke i Antledning af en Uttring af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) allerede har besvaret den deri indeholdte Indvending. Rigstignok har jeg besvaret den under Sagens første Behandling, men jeg har flere væsentlige Beviser paa, at Meget er glemt af hvad jeg tillod mig at fremsætte un-